

UCHWAŁA NR
RADY MIEJSKIEJ W WOŁOMINIE

z dnia 29 lutego 2024 r.

w sprawie przyznania Medalu „Zasłużony dla Wołomina”

Na podstawie art. 18 ust. 2 pkt 15 ustawy z dnia 8 marca 1990 roku o samorządzie gminnym (t.j. Dz.U. z 2023 roku, poz. 40, z późn.zm.) oraz § 105 ust. 1 Statutu Gminy Wołomin stanowiącego załącznik do Uchwały Rady Miejskiej w Wołominie z dnia 26 lutego 2015 roku Nr V-21/2015 w sprawie uchwalenia Statutu Gminy Wołomina (Dz.Urz. Woj.Maz. poz. 3340, z późn.zm.), zmienionego uchwałą Nr LVIII-145/2018 z dnia 11 października 2018 roku (Dz.Urz. Woj. Maz., poz. 10359) oraz uchwałą Rady Miejskiej w Wołominie z dnia 28.03.2019r., Nr VI-23/2019 w sprawie zmiany Statutu Gminy Wołomin (Dz.Urz. Woj. Maz., poz. 5085), uchwałą Rady Miejskiej w Wołominie z dnia 21.01.2021r. Nr XXVII-1/2021 w sprawie zmiany Statutu Gminy Wołomin (Dz.Urz.Woj.Maz., poz. 736) oraz uchwałą Rady Miejskiej w Wołominie z dnia 10.05.2021r. Nr XXXIII-52/2021 w sprawie zmiany Statutu Gminy Wołomin (Dz.Urz.Woj.Maz., poz. 4515), Rada Miejska w Wołominie uchwała, co następuje:

§ 1. Rada Miejska w Wołominie, za wybitne dokonania oraz za działalność na rzecz Wołomina i jego Mieszkańców przyznaje

Medal „Zasłużony dla Wołomina” w kategorii osoba prawna

Parafii Matki Bożej Częstochowskiej w Wołominie

§ 2. Wykonanie uchwały powierza się Burmistrzowi Wołomina.

§ 3. Uchwała wchodzi w życie z dniem podjęcia.

Przewodniczący Rady
Miejskiej w Wołominie

Marek Górski

UZASADNIENIE

Parafię erygował Kard. Aleksander Kakowski 1 kwietnia 1924 roku wydzielając ją z parafii Świętej Trójcy w Kobyłce. W XV w. była to drobno-szlachecka wieś o nazwie Wolumino. W 1825 r. miała zaledwie 90 mieszkańców; rozwinęła się dzięki linii kolejowej poprowadzonej w 1862 r. Prawa miejskie Wołomin otrzymał 4 lutego 1919 r. Wierni w 1902 roku wybudowali tu małą kapliczkę istniejącą, obok kościoła, do dnia dzisiejszego (obecnie jest to Kaplica codziennej adoracji Najświętszego Sakramentu – od 6.30 do 17.50 z wyjątkiem niedziel i świąt). Plac pod budowę kościoła poświęcił 24 listopada 1906 roku Ks. Franciszek-Ksawery Marmo, proboszcz z Kobyłki. Budowę kaplicy (tak nazywano świątynię, gdyż na budowę kościoła trzeba było mieć zgodę cara z Petersburga) rozpoczęli sami mieszkańcy w 1908 r. w stylu neogotyckim (projektant jest nieznany).

Świątynia w stanie surowym, pokryta dachówką, była gotowa w 1914 r. Wojna przerwała dalszą budowę. Mszę Św. zaczęto odprawiać w 1920 r. Pierwszy proboszcz, Ks. Jan Gołędzinowski duszpasterzował w Wołominie do 1932 r. (kiedy to odszedł do budowy kościoła Chrystusa Króla w Warszawie-Targówku): ukończył kościół o powierzchni 200 m², wstawił trzy ołtarze, organy i ławki, ułożył posadzkę z terakoty; zbudował także plebanię. Podczas pierwszej wizytacji kanonicznej, 27 sierpnia 1927 roku, Kard. Aleksander Kakowski konsekrował kościół.

Podczas walk o Wołomin w sierpniu 1944 roku wojska rosyjskie zniszczyły połowę wieży; resztę wysadzili Niemcy 5 września 1944 roku: ciężar cegieł zniszczył prawie cały kościół: ocalało tylko prezbiterium i ołtarze. Ks. Apoloniusz Kosiński zbudował tymczasową kaplicę, którą w październiku 1946 r. poświęcił Kard. August Hlond. Kolejny proboszcz, Ks. kan. Walenty Zasada (więzień Dachau), zbudował 10-głosowe organy w kaplicy grające do dnia dzisiejszego. Dopiero Ks. Mieczysław Grabowski w latach 1950-1953 wybudował obecny kościół, dwukrotnie większy od zburzonego przez Niemców. Z dawnego kościoła pozostało prezbiterium i trzy ołtarze. Autorem projektu był prof. Stanisław Marzyński.

Początkowo miał poświęcić kościół Kard. Stefan Wyszyński w dniu 26 sierpnia 1953 roku, ale przełożył uroczystość na 11 października; po aresztowaniu w dniu 25 września nie mógł przybyć, więc uczynił to Bp Wacław Majewski. Kolejny proboszcz, Ks. prał. Jan Sikora, dobudował dwie wieże, położył elewację zewnętrzną i umeblował kościół. Uroczystości konsekracyjnej (także ołtarza, w którym umieszczone zostały relikwie św. Jozafata Kuncewicza, św. Andrzeja Boboli oraz św. Barbary) w dniu 6 października 1966 roku przewodniczył Prymas Stefan Wyszyński. Nowy proboszcz sprowadził do parafii Siostry Michalitki, (Zgromadzenie Sióstr św. Michała Archanioła) które do dziś pomagają w katechizacji dzieci oraz w pracach w kościele i na plebanii. Dzięki staraniom Ks. prał. Jana Sikory w kolejnych latach zostały wymienione czyli zbudowane nowe organy, a także nowe wnętrza świątyni.

W tym czasie powstały też trzy nowe parafie: Św. Józefa Robotnika, MB Królowej Polski i NMP Królowej Różańca Św. w Majdanie. Przy kościele znajduje się grotta z figurą MB z Lourdes zbudowana przez Ks. Mieczysława Grabowskiego w setną rocznicę objawień w Lourdes.